

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب	لغت عربی فارسی
مؤلف	
موضوع	
شماره ثبت کتاب	۱۲۹۵
	۹۱۹۲۹

خطی - فهرست شده
 ۸۵۲۰
 ۴۷۴۵

۴۷۴۵

کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای ملی
 ۱۳۸۷۷
 فیلم و تیکه تاسیس ۲۰۳۲

بازرسی شد
 ۲۶ - ۲۷

بازدید شد
 ۱۳۸۲



خدا ایوبی و نه سلام
بازد برچی مغفیب علی عبد

ولا نقدر انى انا
ولا نقدر انى نقدر

انظره ما عت ارض طليعة
تقف دابا غي على

عاقبت نهانی در شهر
فقال اعلی ان شهر

کتاب عم اللایب مؤلف
بسم الله الرحمن الرحیم

卷之四

عدد الخاك — على ضده

مسند عبد السلام

برای حفظ و تدوین

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

محبوب الیوم فی
دوران شب و روز

بزرگوار است و بزرگوار است

نظر ثانی شد
شماره ۱۰۰
مهر ۱۳۰۲

[illegible]

عالم ان پرم سر کتب مطبوعه
لااری صومعه و دیوانی خوار

[illegible]

دایمی الرقب
بسم الله الرحمن الرحیم
از افروز

و مودوب و مشر و نذیر

از بخت و بختی
می آید علی را در ضلالت

لو كان عمر النبي
كان في شبابه

ان الشيب رداء العبد والاول
كما ان الشباب رداء الاولاد

از انکه است و از سر و
فانت است و از سر و

الحمد لله

وای که غم منی خیزد از کوه و دریا
ای که شادمانی از دشت و جلگه

وكتب الشيخ ابن حجر الهيتمي
نصحه وادله في القسمة

طربا مغنی احمدی
دانشگاه

سابقہ نسخہ

قال الخاقاني
قلت يا سيدي

افق باهمنه خزانة المولى
في المولى محمد بن المولى
محمد بن المولى

هـ
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

عبد ربی بن علی بن محمد
بن عبد ربیع بن عبد ربیع

فليس الذي هو
فليس الذي هو
فليس الذي هو
فليس الذي هو

کتابخانه
مکتب
کتابخانه
کتابخانه

دعوت مہم جسبی قالہ کہ
فتت صفی حسنہ الزاکیہ جو حسنہ قدہ کہ
قال کا لہر و کا لہضر و ما اہمہ دلہ

قال كابدوك العصف وما ايسر ذلك

فان الله هو الذي
يحيي ويميت
فان الله هو الذي
يحيي ويميت

والتی لایا کہ واسی دارم
بکسی غافل العیب

دعای التماس در حاجت و امور

والله اعلم بالصواب

فہرست اسمی ن ش حرک اری
تصح ارا و امیر علی

ان کتب میں ملنے والے مضامین

[illegible]

لا زال باب كعبة مخصوصه
دری بیابان اسی

الحق في دعوى السيد

[illegible]

کتابخانه شخصی
دوراد خان

قضى اوامرهم
لهم



از جمله مشتقات که در الناس کسر الوقع است بدو حرف تهنج و منزل
 قمر شمس و شب کتب هر که با برترب بر باب و اندک المرقع المعین و علیه
کتاب الجزية باب الجزية المعقودة اکتب کرزنده کثرت بره کاره الجزیه
 آبله آن جهان آجن اب متعز آخر دیر کفنه فرا رسیده آخره اجیر پس
 آخرت بنحان آدم مردم هم کون اس مورد آف پداری کاف جمع
 اکل خورنده و خورده آت دست افروزه آل سراب و حاشی ن آل بر سران
 رسول م آمر فایده آیین سچین آن و انفا کنون کافست در زنده
 و رام آتک ربی آینه نشن و حرفهای قران آیات جمع آتکست
 ان ایتهای که تغییر در تحمل بود آیات ش بهات ان ایتهای که بهر معنی
 آب چو کاه آبا پدران اب پرر ابا کرزنده **ومن الکتاب** البربر لودم
 ابویکی ملک الموت ابوالکاسم محمد ص ۴۴ الکون و البر تراب امیر المؤمنین علی
 ابوالفرس م ابوالکرک یافت ابوالحسن عام جهای پسران نوح ابوالبر
 امیر الغن ابویون بن ابونصر سیده ابویع پالوده ابوالفرغ سیده
 ابوکامل کشت ابوجبر برمان ابوالنعیم سیده ابوالغث و البوکث
 ابوجبر اسغره ابوجمع خوان ابواللاد هم دیک ابوالخفیه دیک ابواللغیش

بنو الامامین قبل از بزرگ ارتش و در پدر بنو العلات آمده پدر یک بود و مادر مختلف
بنو الامامین آمده مادر یک بود و پدر مختلف بنده خانه کعبه بنی قریظه ج. م. ب. ب.
در پناه بوش و بنوی بول کثیر احوال جمیع چنان بون میان ایشان فرقت بهار
بیای بهار گل زرد بهت عزت کون بهت بنو شدن به طهر بی شیر به به زلف
هم جمع همیشه چارپای بهایم جمع بهی تا بان **بی** باض بخندی باض البغض غده ستم
منع باض خنجر تیغ کند با محرم فرو شد بیت خانه و شعر و ابیات و برت جمع بیت
المعروفه بیت در امان چهارم بیت البقی و بیت الاحرام و بیت الله خانه خدای
میتونه شب گذشتن بیده بخود غره بیدایان پدر غرض گاه بزم عود شصتین چنان
آتش و زمین ناکشته پهنه ستم منع و غنچه پیر بیست عود و کند مع فروشن پهن
سحر و وصل و میان بین پدید آینه حجت و کوازه نبات جمع **باب الباء**
المضمون بخود میان سبای بکلی جمع بخود بهتجه میان بهت عمر بکر کند محرم
بند آشت بر اجم جمع بزم محرم بکوتران بر غوث یک بر غیش جمع بر قه و دوی
بر اجم جمع بر و یک سکین بر و دت بر دی بران حجت بر این جمع بر سه باره
از روزگار جز براق بخوس بستان بیغ باین جمع بر خرا می غوره بشری خفه کانی
بسم ما بنی انحر و البصر بعد و دوی **ع** بغض دشمنی **ف** بقعه باره زمین **ک** بکار به

[illegible]

گردیدن **ب** باب و بار ملک. تبارج و بخت تا عدد از یکدیگر آوردن. تبارک شدن
شدن. تبارک با یکدیگر گفتن. تبارک با یکدیگر گفتن. تبارک با یکدیگر گفتن.
تجیل بزرگ داشتن. تجزیه کردن. تبدیل بدل کردن. تبدیل کردن. تبدیل کردن.
در نفعه اسراف کردن. تریخ خویش را بر آراستن. تریخ خویش را بر آراستن.
تبریز بقضای حاجت پروردگار آمدن. تبریز چهری دادن که وجه بنده بزرگوار است.
تبغض ماره کردن تبغض دشمنی کردن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
گراپیدن و گریستن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
روشن کردن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
تری پایا. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
کهن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
در کشیدن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
در کشیدن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
در کشیدن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
در کشیدن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
در کشیدن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.
در کشیدن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن. تبغض ماره داشتن.

تجوع خویش را گرسنه داشتن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
تجوق دیوانه گدن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
حسد کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
بارکبندی تحت زیر محبت و محبت سخن گفتن. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
کهن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
پاک کردن سخن و آرازد کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
حرام کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
اهل کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
کهن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
تجلیه شیرین کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
حدیث گفتن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
سلام کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
قطع کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
تجذیر کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.
تجربین پاره کردن. تجوید میگویند. تجوید میگویند. تجوید میگویند.

تخلف بودن **نخلفه** از کسی دور کردن **تخیر** پوشیدن **دنب** غیر کردن **تخلص** بجان
تخلیه جا و دانه کردن **تخلیط** متعین **تخلص** طلب رهای کردن **تخلف** واپس شدن **تخلص**
رهاییدن **تخلف** باز پس گذاشتن **تختی** جای نشستن **تخلیه** دست باز داشتن **تخوف**
ترسیدن **تخل** جای بستن **تخیل** کسی را در خیال و گمان افکندن **تد** داخل هم شدن
منازع یکدیگر را دفع کردن **تدارک** در بانقش **تداوی** دارو کردن **تدین** دور کردن **تدبر**
باندیشه در کاری شدن **تدبر** اندیشه کردن **تدریج** اندک اندک به کاری داشتن **تدریس**
علم درس گفتن **تدقیق** باریک کردن **تدوین** بزرگ کردن **تدوین** دیوان گرفتن **تدین**
دام دار شدن **تذکره** یاد دهن **تذکره** یاد **تذکره** گاهی دستور بردن **تذلیل** خوا
کردن **تدبیر** نگه داشتن **تذوق** چشیدن **تذریب** زرا زدن و دکن **تراجع** بهر باز
تراجع با یکدیگر بخشیدن **تراجی** درنگ کردن **تراوف** پایا شدن **تراهل**
بیکدیگر پیغام دادن و رسول فرستادن **تراضی** از یکدیگر خوشنود شدن **تراضی** همراهی
کردن **تراکم** بر هم نشستن **ترقب** کردن **ترجم** داشتن **ترج** چهار زانو نشستن **ترج** چهار زانو
ترجیت پروردن **ترجیب** از یکدیگر داشتن **ترینیل** بودید اکهن **ترج** جان باز
کوهنیدن سخن بخت دیگر **ترجی** امید داشتن **ترج** افزودن **کهن** ترجیع آواز کردن
و اناته و اناته را جمع کردن گفتن **ترجم** بخودن **ترجل** کوچ کردن **ترجیب** مرجع گفتن

هو المسمى

ترقی در غرض خفت دادن نزد بیک شدن تردی در او بر شدن و هلاک شدن برود
از پا در آمدن ترس سبزه بر تل خواندن با سکه در دست کشیدن ترش کردن برودن ترزیدن
ترقید چشم داشتن ترقیق شدن جوار هر دو چربی رضی در غرض خفت دادن ترغیب غبت
دادن ترقی حرب و زخمی کردن ترغیر برتری جستن ترخه آلوده داشتن ترخیه آلوده
ترقب چشم داشتن ترخه چسب کردن ترایه جمع ترقی بالا بردن ترقیق تنگ کردن
ترک بجای ماندن ترک بر اثر ترک چیز از اندر بجای شدن ترک سر هیدن
ترویج روان کردن هیدن ترویج است دادن ترویج استایش تردید سیراب کردن
وبوم تردید در هشتم دبی بجهت ترسبه استخوان پسند ترایه جمع ترزید افزون شدن
ترزول بهم واکو شدن ترویج زن کهن و شوهر کهن ترویج زرا شوهر دادن و شوهر
زن دادن تزکیه پاک کردن زدن و زکوات دادن از مال ترین آلوده شدن ترخه
جودت کهن است بن بر یکدیگر بخت گرفتن تربع چشم قن ت فر باید بر ترغیر
تسج است کنرض ت مع یکدیگر شنو هیدن ت وی برابر شدن ت هم
یکدیگر قرعه انداختن تسبیح سجان آتش تسر در پله شدن تسبیح کهن تسبیح
ناز کهن تسحر کهن تسحر دام کهن تسدید دام کهن تسدید قوت فتن تسبیح
تسجن کرم کهن کوشن تسجی جوا نر دی کهن تسفر افروشدن تسبیح زخم نازن کرم

عقل دادن تعظیم بزرگ نموده تعاقب از یکدیگر فرارفتن تعاقب با یکدیگر عطف بستن تعاقب
بنده شدن دارایی بر بزرگوار تعاقب دلت در کوهن یکدیگر کوهن تعاون یکدیگر مراد یا بی
کوهن تعاد و تعایش و تعاد با هم بستن تعبد بنده که کوهن تعیبه بنده که فرض و کرمی
گرفتن تعیر عبارت کوهن و گذاردن خواب تعجب کسبی نمودن تعجب شتاب کوهن تعدد
شمه شدن تعدید مال بسیار جمع کوهن و چیز از یک شمردن تعذبی از حد و گذشتن تعبد
رست کوهن تعذیه گذاریدن و فعل لازم تعذی کس قس تعذر و شمار شدن و عذر آوردن
تعذیب مذاب کوهن تعرض پیش آمدن و برجایدن تعویض سخن بر سبب گفتن تعویج خبری
پرسیدن تعویس با خور و آمدن تعویض شتاب گذاریدن تعویز کم از حد زدن تعویض
دادن تعویض و شمار آمدن تعویض و شمار کوهن تعویض به راهی کوهن تعویض شایقی نمودن
تعویض م خواجه تعویض شام دادن تعویض در کوهی کوهن تعویض جواب یا کردن
تعویض به زیور کوهن تعویض بزرگ نموده تعویض بزرگ داشتن و بزرگ کوهن تعویض
نمودن تعویض بزرگ زدن و مبهم کوهن سخن تعویض تعویض تعلیم آموزاریدن تعویض
کوهن تعویض جنب زدن تعویض بنده شدن تعویض در از و بختن تعویض همه را زوار رسیدن و دعا
پوشیدن تعویض زندگان کوهن تعویض زلف کوهن تعویض به کوهن تعویض زلف بستن
تعویض سر زدن کوهن تعویض تیره کوهن تعویض در خانه ماندن و ضرر از به شهر بی تعویض

باز داشت خوش تعویض غرض شدن تفریح کردن تعویذ کسی را از بلا باز داشت تعویذ
 اعتماد کردن تعویذ از کارهای باز داشت تعهد باز داشت تعیب معیوب کردن تعسر سزایش
 کردن تعین معین کردن تغافل غفلت کردن تغافل با یکدیگر چشم زدن تغافل کردن تغذ
 چاشت خوردن تغذیه چاشت دادن تغذیه پروراندن تغیر غرور دادن تغیر
 غرق کردن تغشی و تشنه و تغلی و تغلیه فراوانیدن تغلب غلبه کردن تغلیق
 در در اندک بس تغلیظ درشت و زارفتن و درشت گفتن تغنی و تفسیه سرو کردن تغنظ
 خشم گرفتن تیز ز حال بردیدن تعین غایب شدن تعین غایب کردن **ف**
 تغافل غافل کردن تغاش با یکدیگر شش کردن تغافر بیکدیگر نازیدن تغاری را
 تغاصص صحت نمودن تغافل از یکدیگر افزون آمدن تغفیش بازگذاشتن تغیر روان
 آب تفریح زنده نمودن تفرج آب روان کردن تفرج حجت و جوی کردن تفرج ز یک
 نمودن تفرج بزرگ داشتن تفرقه دادن تفرع واپرداشتن تفرق کهنه شدن
 تفریح و کردن تفریط ضایع کردن تفریع به بالا بردن و چیز را فرج چیزی متن
 تفریع فرغ کردن تفسر آب که بطیب برز تفسیر هر چه که تفسیر جمع تفتیح سخن
 بوضاحت گفتن تفتی از تنگی و دشواری پرور آمدن تفضیل جدا کردن تفسیره
 تفضیل و عویض کردن تفضیل فضل نهادن و فاضل گردانیدن تفضیر روزه کسی را

ای می تیرانداختن در پیش نه زرد و دوسلو زلف لاله رفتی آب تیره زین باکتان
 وزن مصیبت رسیده ارواح از نذر با عدا تائب روش یکین خوار و اش جمع روح
 سینه و بخشش دوی خوش و نیم باد روح جمع و دایه فرشته و پری روحان و نون جمع
 روضه سرخزار ریاض در و من جمع روضات جمع جمع روح هم و کارزار روف جهان روف
 شمع ارواق جمع روم حسن رونی البخی روشنی چاشکاه و رونی کل شیخ اوله روی
 حرف آخریت و بر آب رویه فکر و حجت ربهایت زسکار بی ربهیت بیدن
 رهش رده رسته کرده زمین کرد ران در بین آنچه در کوهنه ریان یسار آب رب
 کان و حجت رب المنون و رب الزمان سختی روزگار و یمن شرم و دردی بطه
 جادو زربط جمع و اعز دنیا لیسان الشب اول جویانه بر کم کور رین پوشش بر زمین
باب المصنوع ارواح چهار چار آب می نخته دایوب جمع بتله دانه بجهن مجنون
 رجبان خواب کفن رحلت پاد که رحلت و رجولیت محوی رجوع بازگشتن رجا
 فراخی رفا با نرم رخام سنگ نسیمی نرم رخص از این رخ رخصت اجازت شیخ
 و کار خیش فروخته شدن ردام صورت سهل الان خوف آزدن بستی اوردن
 جمع زواله زرواق رستا زره مصیبت زرایا جمع رستاق و رداق رستا رستی
 و رب دق جمع رسیع بند رست ارج جمع رسیع استوار شدن ریب ریب زدن

از جایی بی نقل کهن روزی کف پوش کرد و جمع رزق روزی از رزاق جمع
رساله پند رسالت و سبیل جمع رسل شریفه پاره دادن ریش رضا و رضوان
نوشته و در صوفیان خازن بهشت رعیت نگاهداشتن در عهد پیرکاری رعد لرزه
رعید و بیدل وزن نرم اندام رنک زکاری زاده آنرا گویند که بر وجه بند
رفت و رفاق همراهی کهن رفت یا رعد و قبح بزرگ رفت بلندی از قی زرق
رق بند کتف سنگی رگاب شران با بکر و کی دارا کوه کونیند زلفه وی رگابی
رگابدار زکار کج اگر آواز رگس بلندی و غدا بزمه استخوان پسیده رجم جمع رواق
سره انگه یک عمه رواق چتری از کسی کجایت کهن ریانیش رعیت مهر کهن
رباضت رام کهن رباع رباعیت عجب و کان ریشش رنج باد و بوی رواج جمع
ریش جاسه نیکو و چرخ لریش جمع ریحاریچا رود و هر جمع ریحاریچا رفس و رفس و رفس
بالا دراه رقی آب دمان ریم آبوی عبثه کردام جمع **کتاب التاء باب**
التاء المفتوحة راج راک زهر مان زود هر جمع زاد نوشته از واد جمع
زاد بزرگ رزاق و دار عون جمع زایا کوه پسید کا زنا جمع زاینه زن پسید کا زنا
زود و این جمع زاید کوشه زوایا جمع زاهد پیر کار زاهدون زود و این جمع زایا کوه
بسیار جمع زاید آلب بکر کوشه زایه صورت طالع زاید افزون کننده زاهر رکن

و تان غرابل کهنه و زاریر زیارت کنند و زاریر برون و زود جمع زایف در هم در هم بد
زاینه و زود نایان الواحد و زان وین زاین و زاینه زبال سر کین کش زب کف آب
ویش زبیره نوشتن زبیر جزد کوه و کوه لعل زبیر کتب و زود پیر زبیر زبیر زبیری
میز و دوش زبیر پادشاه زجل ملک زحف کرده بی که یک پیش دشمن روند و افزون
و نقیضه از سخن و رخت و توشش زحیر قفس کسم زار از زره کوه و زره زواج بز
کر زرافه کرده زراق فسون زاینه و روان زرایه جمع زرجون زود و می زود
زوزه زرع کش زرف کج زرق فسون زرقان زرخشم زرفت محرمی
زروع باد زرعیم شود و پایدان زرعیم جمع زرف اول انب خرو سخی دانه و بکشت
زرقاق خیف فروش زرقوم در غیبت زود و زود و کوبند میوه است زود و زود و زود
منه زکوة آنچه زمال بر دین کنند که و جب بجه بقول خدا تعالی زکوات جمع زکی پای
هر و زکوات زان لا غریب زکایا زکله آنچه از دعوت بردارند زکات لغزین زکات
جمع زلم پیرما زلام جمع زلمه آنچه آویخته بود از کهن کوفته زمار نای زان زهر
نای زون زون و زون زون زمان زمان زار من جمع زخرم جالب در سجده حرام زین
افشار زنی جمع زوع خوکش زهر بر باد سرد و سرمای سرد زیت هسته زین کس
زین زین زون بسپین زنج زکین الواحد و زنجی زنج زنه زنجیل

ده و هر ده خفته زن نرم اندام و نازک لطیف اندک شتاب جویده طلاق و کی
 طبع جنین طبع درخت خار و رو گویند درخت موهو طبع شکوفه خزان طبع دیر در وی
 طلق در دزدان قلایان نرم طلال جمع طبعه و طلاء سوران کفها در اندوخته و شکر و دید بان
 طلق از بندر ماکون طبع طبع کننده طمس حیس طمس ناید کون طمع میان دریا طمع
 طمع و طمع سب کندن طلق از نو کز طر قنون طغنه بانک رود و بر تو طغنه دوی به
 از ابریشم طمس جمع طین بانک طنور و گوش و مس پوشه طوین دندان که از پس
 ضو صک لقا حنه کی طواف الصدر و طواف الحج طواف بازگشت طود که بزشت
 اطوار جمع طور یک ر اطوار جمع طر من بعل طوارق رس ندکان رنج طوف باز
 کشتن طوق بر چه در کون آفنده لجه دزد و کریبان اطواق جمع طول نکل و دفر دیا
 طویل دراز طوال جمع طویه دل طهارت پاک طهور پاک کننده طیار پرند طیل
 و پاک و خبیری طیب است جمع طبان کر نه طیش سبک شدن طیف خیال طیفین تاب
 طینه مدینه رسول ص ق **باب الطاء المضمومة** طلب چیزی بری است که در
 آب یا بر آب آید چون نه طر و ث شتر غاز طر فیزی نو و غریب طریف جمع
 طره موی پشت نا و ن زده ره طرمس دروغ زن طعمه و طعم خورش طغریان پاوه
 طلع بر آمدن آفتاب و غیر آن خلاد و نکل و طبعه پس کون و کنه اندک و جا کنه

طمانه لردش طر و س سخت دروغ زن طوال درازی دار طوب خشت پخته طوبی در
 در بشت طوبی لک خفت باد ترا طور کوه اطوار جمع طوفان باران که بهمه جا برسد
 و سخت و تیار کی شب طومار طومیر جمع طوی نام داردی است که میسی تا در اینجا کلام
 بر سر شیند طهر پاک طبری مرغ فروش **باب الطاء المكسورة** طبت دوی
 طبع جوی حوز طبع بریش طبع خوزه طبل پرز طحی آرد طراز علم طربال صومعه طر
 آب کو بری طرس کا غه طرم کین طفل کوب خود اطفال جمع طلائع یعنی ست زری
 طرس جا کنه خلق حلال طرمه کنه اطار جمع طرس سخت دروغ زن طرم طم نین
 طرم دریا طغاب ریسان نیمه طنب جمع اظاب جمع طغیر هر کاره طغنه نیای
 در بریشم طناقش جمع طوال رینی که در کون ستور بندند یا بجزد کونید حال و طو که نی
 دراز شد مدت **کتاب الطاء باب الطاء المفتوحة**
 طاب زن پستان بزرگ طاب سختی ظالم بداد کر ظالمون و ظلام و ظلمه جمع ظا هر پدر
 برستی و غده کننده ظا هر البلد پرورن شریست فنی آهو طابع جمع ظرافت نکویی
 و جانکی ظرف باران ظراف جمع ظریف سبک روح و نیز دل ظراف جمع ظفرت
 بافتن ظفره ناخه شیم و عین ظفره چشم ناخه بر کف ظفره موی بافته ظلام بداد
 خلعت تار کی ظلم آب دندان و روشنی آن ظلوم سمع از ظلم شمرع ظلمه سم ظلمه

و بعد فلان روی خشت پاکوت غلبه سیاه لب ختن شک و یقین طغون جمع طغون
 جای که ندانند آب در دیانه غنیمت نهفت زده خورشید و چهار پای بارکش ظهور
 و انچه جمع طغور لطف پست پخته طغور سما آن سوی آسمان که بهمان دیگر دارد و طغور
 برون شهر گویند نزل پن ظهور انکم یعنی فرو آمد در میان شما طغور یار ختن پسین بیابا
باب الظاء المضمومه طغیر تر نای شمشیر طغور ناضخ طغور جمع ظلم و ظلامه
 ظلمت تاریخی ظلم و ظلمات جمع ظلمه سیاه بآن ظلم جمع ظنوب استخوان ظنوبین در
 ظهور پید شدن **باب الظاء المكسورة** طعان نور جمع طغور خلف زنگنه کا و دو کوفه
 و آهوا طغراف جمع طغاب طلال جمع طغل غلیل بیه ستم ظلم مدد و سیاه دراز و پسته
 غلت نهفت ظهرا بره طغیر جمع طغیری پس پست طغیر بنم روز کار گرم طغیر در آید
 انچه جمع **کتاب العین باب العین المفوحه** عاب عیب عاب پسته
 عابدون و عباد و عبده جمع عابدون بت پرست عابد پیل راه گذری عابدش
 روی عابدس جمع عائی میان دوش و کهن وزن جوان عوائی جمع عایه عیبی که پسته
 کسی نشو عایه با دست عیج استخوان پیل عیجر در مانده عیجر وزن جمع عیجل شسته
 عیجله این جهان عیاض طغیر کننده و کله برزور و دست بر پای خیزد از پیری عیاض نام
 قیلله است عادت خوی عادت جمع عادل داد بدهنده عادلین جمع میزان عادل



ترازوی است عادی دونه و پدا و کروشمن عادیون جمع عادی درینه غنوب عادیون
 عادل علامت کننده عادلین و عادل جمع عایت عارده و عایت با نیت دادن
 عارض عرض دهنده لشکر و پاری و ابر عارضه پاری عوارض جمع عارف کننده عارک
 زن عارض عارضه زن شمع عاری برهنه عاشق شفته عشق جمع یوم عاشر اودم ماه مجرم
 احرام عاصف با سخت عوصف جمع عیسی با فرمان و کینه کار عیصون و عصاه جمع عی
 کننده عطف جریا لکن عطف جمع عطفه شیشه عاقبانه عاقبت از پاره دراز
 عاقبت سر بنام عوفت جمع عاقرون نازیده رجل عاقه می که اورا فرزند بنده عاقل
 خسته عاقل و عاقلون جمع عاقل بزکرمی عواقل جمع عاقله کسب عاقله که دست میدهند
 عاقله کاجی عاقل شیری عاقلون جمع عالم این جهان و آن جهان و هر افریده که در روی
 هست و هر جنس از مخلوقات را عالم گویند عالمون و عوالم جمع عالم دشمنه عالمون و علمای
 عیال بزرگوار و برتر عالی سریزه عوالم جمع عالم و معادن فروتر اعوام جمع عیال
 و عمارت کننده عمران جمع عامل کاروان عمل جمع عمل فراهم آورنده صده عالمون
 عاصه خد فاضله عوام جمع عانت موی زمار عانت جمع عایله اسیر عانین و عی و جمع
 عاست عانت جمع عاهره زن پاسبان عامل با پست و زبردت عاهرین
 در پیش عبت بباری شمردن ععبده ععبید و عباد و عبادان جمع عبودیت

جرات جمع بجز موی بحد بجز یک باکران مایه دستا در همه کار بجز ترش و در جل عکس
مهر ترش روی دیوم عبوس روزی سخت ناخوش بجز ترس و کوبند بستان خورد و بجز
زن نیکو بحد عینده طبعی دراز شک لب و چرخ طلا بوی خوش عذاب زره و قهر برب
عناق و غنچه آراودن عتب با من الویطی و البصر بحد است نه عتبه وقت نه خشن
عزیز ز غاله عید حاضر داده عیده بوی عهد دلوید آینه دان عشق بزرگوار و آراوده
و نیکو کار و آب کو بری و چری کنه عثار و عوثر سوز بر آید عرش بر آراودن عجب
شکلی اعجاب جمع عجزان بزرگ برین بختیش بجز چار که عجله کردن و جعفر چاده
کننده عمل کل عجلان شب زده بزم بر نه از غرب بعد الواد بحدی ای جم جمع عجم
خربا عجا چار پای عوده نوعیت از خربا عجز پرن و کا و پر عجز جمع عجل شب زده
عجب سلف داشته عجز و عجزانه صحبت نوازده عین غیر عتد ثرون عتدستم
عدا دشمنار عدل دارد و کوا در است و عتدین عتدول جمع عتدستی عتد دشمن عتدا
اعادی جمع بجمع عتدودیدن عدن میقیم بحد عدل برابر جزای آمده عتد شده و بسته
عیدیم با نند شده و دریش عذاب بخت عذاب آب خوش عتد بر زبان و سر زده عتدا
زن و شیر عتداری جمع عتدزه پس سرای و حدت و محوم عتدق رخت عتدل ملک
کهن عتدیر حال عتدیر مری و سر زبان و جهانی و مری کم کهن کھکان و جهانی خسته عتدا

گفته باشی رونده است جمع بسته آن زن که سپار زاید ما خبر برش شده ما خبر زرد بل
ما خبر محبت ما خون منع خانه چون دیک واکسه و تبر و ترش زن و دختران ما خون واک
نگه او را غریب نه فاق و با یک نوبه چشم که ز روی کوش بسته ماکول خولک شده مال خانه
اموال جمع مال نوزاد کلبه و مالکون و ملاک جمع و مالک خازن و دروغ نمود داشته
مالک پیغام ما من ایمن از بهای مانع باز در رنده سوانج جمع ماء اللرد و ماء و در و کلاب
ما و روی کلاب فروش ما وای آنجا که فروخته آینه ما ویه آینه ما برست و در کار ما ویه خوار
از بسته مواجد جمع ما من دروغ گوی ما و با و ت نزل بشوشت کهنه و مبرجانه
بسخه خوزه زار مطبون که کش برده بزرگ آنجا که شتر بخشد با رک جمع بعله تره زار
منبع معتدله بملول تر که منع کالای خانه متعنه جمع متین کا بدان متبره در و می متین
پشت متزل جمع متین استوار مشابه جایی بازگشت مشابه جایی گیر زار شکم مشابه سوزنا
قران دراز و کوتا به متعجب ما و با که زرد آب در عوض روض متعلل زین بار
مثل مانند دوستان و حدیث امثال جمع مثله عیب و نقصان مثلت نه ما و رسته
مثل برف دان مثوت سه تو بزل مثلوج الفواد حمسه دل مشنی دو ما و دو دو
متوبه پادش متوی نزل حجاز غده حقیقت جماعت کرنگی جن ابدان الولد محبته
فرزند سبب بد دل است محرب که که محمول بزرگ فلتی حج ما من بجز زار کرنگی

١٢٢

مجدد دولتی محمد و حسن حکم تافته مجرّه راه گشتن مجروده فتح خلفه مجرا راه مجاری
جمع مجلس بی نشین مجلس جمع مجده بکندان جمع جایی که آمدن جمیع جمع مجنون
جانبین جمع مجنی میوه چیده مجوس کبر حوسیت کبری مجود غایت کوشش جمعی نقش
مجید بزرگوار امجاد جمع صحیح سخن فروش تحسین لایس محکم کار کاره جولانی مجلس
مجلس جمع محبوب دوست مجوس باز بسته محمد اصل محمد محمد راه روشن محبوب
نابینا پوشیده بحجاب محدود پلا روزی و حد که شده مخدوف سبب دم بریده
محدود پلا روزی محوس بد اهر محشر جایی که آمدن قبا و محسوفای پنه نهاده محبوب
سر خیمه برآمده محصور فرمانده محمول حاصل شده محض فایض محطب سیرم دان
مخطوط دولتی مفضل انجمن محافل جمع مخفی سینه اداری محمل ایما که فرد سینه محمل
جمع مجده حمد کفش و ضلّت نیکو محامد جمع محمود ستوده و نام سلی است که ابر بر یکله
آورد و نام رسول محمود بت که محمد ناظر و سیاهی ررض حواء زین بسیار مار
حیازند کایه محض کزیر کا به محض و محض در دره مجر قور مخون خنده که محمدا و محم
آنجانه محروق شفا لب و به محمروط روی دراز محمول ناکس محضف جمع مخلفه
پیدستان محضه کرسکی محمور لکه با و محاربه و غیره که شده محض دفع محضه و غیا
مذاح مستایده و اس فرغنه و بدنه موضع پر است است مدیوع پر است مدرجه راه

[illegible]

در ذره ^{نور} مشهوره ^{مطهره} مطهر ^{جمع} مطهرین ^{کل} کل را در ^{مطهره} مشهوری که ^{نشد} نشد ^{بیش} بیش ^{ید} ید ^{مطهر} مطهر ^{یا} یا ^{جمع} جمع ^{مطلوبه} مطلوبه ^{علم} علم
مطلوبه ^م م ^{بسیار} بسیار ^{مطلوب} مطلوب ^{پنداشته} پنداشته ^{مع} مع ^{به} به ^{عیب} عیب ^{مغز} مغز ^{بزل} بزل ^{مع} مع ^ز ز ^{مغز} مغز ^{در} در ^{مغز} مغز ^{بیش} بیش ^{بیش} بیش ^ی ی
معارضه ^{معان} معان ^{جای} جای ^{معبده} معبد ^{جای} جای ^{عبادت} عبادت ^{مع} مع ^{بد} بد ^{جمع} جمع ^{معبود} معبود ^{که} که ^{معتون} معتون ^{بذل} بذل ^{معد} معد ^{معد} معد
رشته ^{مع} مع ^{چین} چین ^{جمع} جمع ^{معد} معد ^{جای} جای ^{طعام} طعام ^{در} در ^{مکمل} مکمل ^{معدن} معدن ^{کان} کان ^{معدن} معدن ^{جمع} جمع ^{معدوم} معدوم ^{میت} میت
معدنه ^{عذر} عذر ^{معد} معد ^{در} در ^{معد} معد ^{زیر} زیر ^{جمع} جمع ^{مغزی} مغزی ^{سختی} سختی ^و و ^{جانت} جانت ^و و ^{مغز} مغز ^{بیش} بیش ^{مغز} مغز
جمع ^{مترک} مترک ^و و ^{معد} معد ^{که} که ^{محرکه} محرکه ^{معد} معد ^{رک} رک ^{جمع} جمع ^{مغز} مغز ^{یک} یک ^{معد} معد ^{بیش} بیش ^{جمع} جمع ^{مغز} مغز ^{بیش} بیش ^{مغز} مغز
ناخست ^{مصور} مصور ^و و ^{شماره} شماره ^ی ی ^{مشتبه} مشتبه ^ی ی ^{مستان} مستان ^{مغز} مغز ^{مغز} مغز ^{مغز} مغز ^{مغز} مغز ^{مغز} مغز
جمع ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{جای} جای ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{جمع} جمع ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض
که ^{در} در ^و و ^{نات} نات ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض
معان ^{سختی} سختی ^ک ک ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض
هر جا که ^{روند} روند ^{باز} باز ^{باز} باز ^{باز} باز ^{باز} باز ^{باز} باز ^{باز} باز
فرورفتن ^{آفتاب} آفتاب ^و و ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض
مغزی ^{تصد} تصد ^{که} که ^{بسی} بسی ^و و ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض
مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض
مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض
مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض ^{مغض} مغض

شده منكر انكسند و منكر خلاف معروف مت قوت منيب كنه بهر ضري بخداي
 باز كنه منوروش كننده در شش يا شنبه كند و مني جمع موت تركه موافق كسي برادر
 كهن موافق كسي را كني كه رفتن موافق با كسي برادر موت كسي را در چري پنجو
 دشت موالات پاي كهن موافق ترك چار پاي موت نوبت است از ديوانه موافقت
 با داي تفاوت در جين و شهر ابي قوم لوط الواحه موافقت موت متفدي موافقت
 با كسي زكاري كهن موت استوار شده موجب وجب كننده و وجب كنه موافقت
 چشم از نوبتي كوش موافق پس دارنده موت لب آموز موت لب آموز و از
 مؤذن موافقت موافقت تو از موافقت و موافقت جمع موافقت موافقت موافقت
 موافقت موافقت كه استخوان پندار موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت
 اتش از موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت
 اين كننده و باور كننده و كرونده موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت
 موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت
 كه از كنه بدينه كند از براي سلام الواحه موافقت موافقت موافقت موافقت
 موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت
 موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت
 موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت موافقت

چين كره است بر سران كنه **باب الم الكوه الف** بايه صد بايان دوست
 ميون و مات جمع جمله جانه نوبتي برادر زنده برادره برادره برادره برادره
 مب ركنه برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 مثال نده امليه جمع مجسمه نيزه برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 جوف و جوفه پاي روت برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 مجسمه برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 ميان بنده مجسمه برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 در سجد و اسراف مجلس محراب جمع حرات اش برادره برادره برادره برادره
 سوز حراته برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 محمد داس در در كنه برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 محلي ستره حمت از كنه برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 تو بره حمت با حمت برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 مدخه دو كنه برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 كلوخ كنه برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره
 لوا نده برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره برادره

کفینه متعنه متعنه خلاف کان مثل زینل کنار سپار کوی مسجد جادوب کمال بدنه
 مکان جمع ملین کالبدشت علی نیک بلخی نیک فروش طعنه جادو طوام انبر غرم غرم کار کرد
 طعنه کچه طعنه ملت کشش مل جمع طعنه دوات ثور مخض طرف برون منطش دان
 مطهر جاده باران مملکت دان مبتر منبر جمع منغ کان پنه زن متطش موی حش
 منجاب آن زن که فرزند بخت زاید و بر پری پر بختل داس تنهار دان متحاب مننه
 منحه عطاس زن سبک منف کان پنه زن منده غیری که در زمان زند پاید
 منف خدمتار متع دم اکثر متعنه پریا به منفه رب سنین منوال آن چوب که جادوبی
 پیچیده منوج راه فرخ منوج جمع منال کجا که قربان کند درج جادوبستر و از کجا جادوبی
 طعن بدیه خمدار سپار کوی قهر جان هر کان دانست نفهم ماه لجه عراق زن سپار
 حزن خدمت ثباب المته جادوبی خدمت میسر سوزن میته منج کوب میثاق پرن
 موافق جمع میثاق کش میثاق باشت یزن آب میجره دارو دان میجده کنگ
 میزنه ماده میراث هم میراث جمع میراث نادوان میزان ترار زو نام بر بی است
 موازن جمع میرار زار میسم آهن داغ مواسم جمع میشته شفت جولا به میضا کج
 میعاد و عدله جادی موعید جمع میقات میقام و آن جایی که زرنجی حرام جادی
 لجه چون ذات عرق اهل عراق را و لیک اهل بلخ را و لیک اهل هند را و لیک اهل بلخ را

۱۱۱

و قون اہل نجد آمروقت جمع میقد جایی شش سیفہ فایک وارثینہ و آن چوب کہ لارز
بدان جاسر کہ بد من قمع جمع میکل و یکمیل فرستہ روز بہا میکل دیک سفر میلاد وقت زارون
مطالب جمع شمل پر بسرہ دہ یک فرست امیل جمع **کتاب التون باب التون**
المقوضات و فان پشتر اناب جمع نابت رویند و نابتزدندان خلوت و نجد جمع
آن در دکر دکر کسی بشوہا شصتا و ناصح خون تازہ ناجی در دکر کوسیدہ مائل غرز و حب
سوی تواری جمع ناظر استخوان پوشیدہ نادای اچمن نانش بران جمع شمار چل جوبندہ
نامل فرو سیدہ تازہ ششی و واقعہ نواز ل جمع ناصح منوخ کنندہ و نخب کنندہ یکست
ناکون جمع ناموریشی کہ بر کوشہ چشم آفتہ و غزلان ناس آردین بانی فرا بر کس کنندہ
ناشر و ان زن کہ باویشی زوہا شستہ الیل عربی اول شب ناصب پاسبی
ناصح نکر خواہ و در زری ناصہ مای کی کنندہ ناصف خدمتکار و در ہلز آب ناصور مانند ہلز
ناصہ موی پٹ نازو ہی جمع ناضب بعد ناصح شتر اش نواضع جمع ناظرہ تازہ ناظر
وناظر و شبن و باغبان ناطف حلوائی جزو مغز ناطفی ناطف فروش ناطفی لادو کو
و سخن کوی ناطر نکرندہ ناظرہ چشم نواظر جمع ناظرہ پرہسبیا ناعل نعل بندہ ناظرہ زن
نارام ناعمت جمع ناظرہ سببی آب ناظرہ ناظرہ ناکندہ زندرہ و روان ناظرہ کو
نرینہ و کو بند ناظرہ ناطفہ ولای ناطفہ نیت اورا نرینہ و نریشینہ ناصح و ہندہ ناظرہ

[illegible]

نکته پدرش بنده و مادرش آزاد و کسب بند و نژاد دلب ریشه تاب دلب بر آب چوین
 برک کرد و نژاد اهداب جمع بدر باطل بدوشت نه اهداف جمع هم و بر این بدی آنچه بخانه
 خدا فرستد بچه قیایه بدید آنچه بختی فرستد بدید آورد بدیل و بدیر بانی کسوت بزار و بدیز
 پهلوه کوی بدیز پهلوه بدیان پهلوه کوش بریش هر اس هر اسه بر هر سخت بر هر زب
 سک کلبت بر زر سک بانی کن هزار هزار و ستان نزل پهلوه نزل پهلوه کوی نزل
 نزار نزع بانی رعد و نام حرکت از عود و شکر میس آورد پوشیده همیشه کیه ریزه
 هضبه پشته و باران بزرگ فطره مفضل فرو بارنده مفعول بر در آمدن مفعول جمع
 هضبه نام نزل ماه هلاک نیست شده هلاک در فرگشته هلم بیا و پاره طوع در بختی
 و حویص و کوبند نخل ترسند و کس از پستان هلاک هلاک نزدیک شده هلاک
 و هلاک جاد و تنک هلاک تر گشته هلاک طبله تهاز بد کوی پس پست هیچ کسی
 که بروی کوه خند نشیند و غ و کسین و فرو مایه همزه و سوسه همزه جمع همس آورد نزم
 هم غم و در نوده و در پشته هموم جمع همیره زن بر همیم با نزم و باران همی فرج همنه نام
 نزل ماه همنی کورنده همو امراد و کام و میان آسمان و زمین هموان خوار و قولی
 افتد هم همو آبی حالت همو جاد بی که خیمه بکشد همو ای باطل همو ج کجا و همول
 احوال جمع همون است ن شدن همو که ضعیف بدید حق است صورت است جمع

نیت پردا نیت ک فراتر آید همچنان بر جوشیدن همدید کوه کوه دشته خانه هضبه
 هضبه بانی هضفه با کرم هضفن مین باریت هضم با دور یا هضمه بانی هضم هضم
 حوز بزرگ و آب بزرگ هضم کل جمع هضمه هضمه هضمه هضمه دور دور و دور باد
 میل نام بت هبوط از بالا فرو آمدن هبوط خواب هضمه نشی انجم ناکاه بخری رسیدن
 و بدید ریشه جاده دلب سره چشم و برک درخت اهداب جمع بدید هضمه هضمه هضمه
 صلح بدی راه مفضل بدیل نام فیدای است هرمان عقل هرزه فوس قدام کوش نخی
 دلب می و دبال لب و کاسموی هلمبه زمان نخی هلمبه شده هلمبه هضمه تمام همزه
 همت همزه بد کوی پس پست همت از نیشتر مندی هموان و همون خوار و همون زمین نشین
 خانه عبقوت هیم و دیوار از عرش و نشسته نکه یکا شتر باب الهاء المکوره
 هیمه آنچه بخشنه هیمه است جمع هیمه بر بخت هیمه که زن نازک اندام و نرم هیمه هضمه
 همچان شتر عینه هجرت و همچان جدای از خان و مان و بریدن از دوست هیمه راه
 مضمون براده خوب و بدی هر دی روز و بدی هر که بر هر طه پریش هر قل ملک دوم
 هر کوه زن بزرگ سیرین هر سیرین کوش هر بر شیر لال ماه نوا بل جمع هلمه شتر هضمه
 جلال لب را هموز همت خوابت هضم جمع هضمه هضمه هضمه هضمه هضمه هضمه هضمه
 و دوست شتر صیف هندی شتر مندی همد کسینی هیمه هضمه هضمه هضمه هضمه هضمه هضمه هضمه
 کتاب

با اج بد از جمع هنر زح خو نرد

حب وادب بد دو و جمع حب "ع

بج اه بر دمع ویر تح زو حد زب

ها وبع هه بود بد حب زاجع وبع

خا نبع هنر ووه زح حد ود

هو زه هنر وبع ویر تح او خوع

اح بود بد باب با وبع هه اد

بب وابع فرس ز کلها بفع

مدیة بقسم الهدای الموقوف باری

ومدامه لاضائها فی کامیها
نور علی ملک الافاق با برغ
رفت وغاب عن الرحمة لطفها
فکنا لالا یوفی عنهما فارغ

ومسألة نساء فلننا
لها فی وصف العجب العجا
رنا طبا وغنی عند لها
ولاح شفاها وشی فضا

مدین الرومی

۱- اراؤکم ووجوهکم وسموکم
فی الحاديات اذا جوم
منها معالم الهدی وصالح
تخلو الدجی والاحزاب جوم

مدیة بحسن تهرانی

اقول له وقد جابکاس
لها من سکر رهین خنام
امن خدایک بصر فال کلا
منی عثر من الکر المدام

ر مع قمت. اندم صبره لک
قمت صفی صند ازک و صند

قال کالدر وکالغسان و ما شهر وکند



وہی مکتب علی باب الکریم
قال نصیر وانشاء نصیر

فلا تفتخ به

والمستغنى عن
عاني بعد ذلك

مجلس اول

25

وَقَطْعَتَيْنِ مِنَ الْمَرْبِ
مِثْلِي

دو کس نے داخل ہوا کہ (م)

الحمد لله
عمر بن حفص بن عبد الله

الحمد لله الذي جعل
العلم من أجل

Handwritten signature or scribble.

فان هذا هو الحق

[illegible]

دعای حاج محمد باقر

کلام انا ل تحت العزاد
بازمان صحابہ علیہ السلام

خمس باغی و الصبح
سنة ۱۲۸۵

لیکھو خیر خواہانہ

هذه نسخة من كتاب
الشيخ محمد بن عبد الله

وذكرت ان في بعض النسخ
لم يذكر في بعض النسخ

کتابخانه المصطفیٰ
کتابخانه المصطفیٰ
کتابخانه المصطفیٰ

بسم الله الرحمن الرحيم

والمستحقين له من غيرهم
فان لا يملكه غيرهم

کتابت علی صفحہ تیسفہ
عبدالحی ۲۱

ع. ح. ص. الموصی
م. الحافظ کاسیانی



وایستفان اعلیٰ در می و
نات از هم به غیب